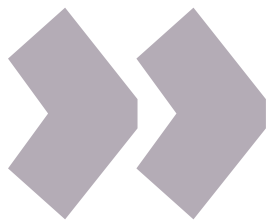

R IKKI EITT TAL

jarðar í Jesusi Kristusi. Jólni eru ein beinleiðis fylgja av syndafallinum. Tað ljóðar kanska knapt so hugnaligt. Gud skapti himmal, jørð, mannalívið og alt tað, ið er til vorðið. Menniskja fekk litið í hendur at hava ábyrgd av skapanarverkinum og fekk eina skipan hvussu vit skuldu umsita hetta. Men menniskja lat skapanarverkið, og menniskjalívið sjálvt enda í vanrøkt og bleiv tí sett uttanfyri Edens urtagarð, sigur bisk-

upur og leggur afturat.

- Men í jólaboðskapinum um Jesu komu til jarðar er talan um eina endurskapan. Tað vil siga, at menniskja fær ein nýggja møguleikan. Sum jólasálmurin sigur, at paradísportrið er opnað mær. Vegurin innaftur til Guds er opin og tað er farandi eftir honum. Tað er kjarnin í jólaboðskapinum.

- Vandin er, at man hevur brent alt krútið av áðrenn jólini koma, tí man hevur so nógv um at vera. Fyrr tá man vaks upp í eini bygd, var eitt stórt jólaligt tiltak fyri alla bygdina, men nú er tað í hvørjum skúla, barnagarði, vøggustovu, sambýli, ellisheimi og aðrastaðni. Tað tekur nakað av dáminum sjálvan jóladag, um vit hava runnið okkum troytt áðrenn jólini

